

2026. július 19.

Kistemplom

Istentisztelet

„¹⁹Emberi módon beszélek, mivel erőtlenekek vagytok. Ahogyan tehát átadtátok tagjaitokat a tisztátalanságnak és a törvénytelenységnek a törvénytelenység szolgálatára, úgy most adjátok át tagjaitokat az igazság szolgálatára, hogy szentek legyetek. ²⁰Mert amikor szolgái voltatok a bűnnek, szabadok voltatok az igazságtól. ²¹De milyen gyümölcsöt termett ez akkor nektek? Bizony, most szégyenkeztek miatta, mert ennek vége a halál! ²²Most azonban, miután a bűntől megszabadultatok, és az Isten szolgái lettetek, már ez meghozta nektek gyümölcsét, a szent életet, amelynek vége az örök élet. ²³Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” Róm 6,19-23

Szeretett Gyülekezet!

Drága testvérek!

Szentháromság ünnepe után 7. vasárnapunknak azt a címet adták: „*Hit által örök életre!*”. Ez az aprócska tömondat rámutat arra a hatalmas különbségre, ami a hívő és a nem hívő, a Krisztusban újjéletet kapott és az óember, Krisztus előtt rendezett élet

és a rendezetlen életű ember között van. Rámutat arra, milyen az, amikor valaki a bűn uralma vagy a kegyelem hatalma alatt él. Mind a két ember életét a célállomása határozza meg. Ez a célállomás lesz aztán minden tettének, szavának és gondolkodásmódjának a mozgatórugója. Ezért nagy különbség van aközött, aki csupán e világba rendezkedik be, vagy túl lát ezen a földi életen, s annak a perspektívájából éli az életét. Ezért beszél Pál apostol itt a gyümölcsökről, az élet gyümölcséről. „**Milyen gyümölcsöt termett ez akkor nektek?**” – azaz milyen gyümölcse van a halálnak és milyen gyümölcse van az életnek? Erre a két kérdésre keressük ma a választ. A halál gyümölcséről nagyon röviden, hiszen mi az életről, a Krisztusban kapott új életről szeretnénk többet tudni, jobban megismerni, mert az lesz igazán vonzó minden ember számára. Igazából minden ember az élet gyümölcsét szeretné megteremteni magának, olyan körülmények között élni, de valami oknál fogva még sem megy. Mindannyian a halál gyümölcsét aratjuk, mert a halál gyümölcsét vetjük. Pálnak a Galatákhöz írott leve nyújt segítséget számunkra ezekben a kérdésekben: „¹⁷**Mert a test kívánsága a Lélek ellen tör, a Léleké**

pedig a test ellen, ezek viaskodnak egymással, hogy ne azt tegyétek, amit szeretnétek.¹⁸**Ha pedig a Lélek vezet titeket, nem vagytok a törvény uralma alatt.**¹⁹**A test cselekedetei azonban nyilvánvalók, mégpedig ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás,**²⁰**bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás;**²¹**irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók.”** Gal 5,17-21. Ebben a részben Pál beszél arról, hogy a test és a lélek, a halál és az élet viaskodik egymással. Egyik a másikra tör. Mást akar a lélek és mást tesz a test. Egy nagyon egyszerű példával ezt gyorsan be lehet bizonyítani. Nem szeretném megbántani a feleségemet, nem szeretnék neki fájdalmat okozni, de mégis néha megteszem a szavaimmal, a viselkedésemmel. Isten belénk oltotta, hogy szeretnénk a jót tenni, de mégsem tudjuk. Ott van bennünk a szépre, a jóra való törekvés, de mégsem tudjuk tenni. Mert a halál természetét hordozzuk magunkban és a halál gyümölcsét teremjük. Mit jelent ez? Az a hosszú felsorolás, amit Pál mond a test cselekedeteiről, a halál gyümölcséről, az ott van bennünk, átítatja az életünket, a

gondolkodásunkat. Ha szétnézünk a világba, vagy ha van annyi önkritikája az embernek, hogy magába nézzen, akkor láthatja, hogy tele van az élete: féltékenységgel, haraggal, önzéssel, viszálykodással, széthúzással, irigységgel, tisztátalansággal, s aztán lesz mindezeknek a súlyosabb következményei a házasságtörés, paráznaság, bujálkodás, gyilkosság. Éppen az, amit látunk ebben a világban! S az ezekre való hajlam ott van minden ember életében. Azt a szólásmondást, hogy *„meg tudnálak fojtani egy kanál vízbe”* éppen azért mondják olyan sokan, van benn a köztudatban, mert olyan indulatai vannak az embernek, ha meglehetne, tényleg megtenné. A házasságok tönkremenetele soha nem látott negatív statisztikákat mutatnak. A XX., XXI. században nagyon sokan fordulnak ördögi praktikákhoz (természetgyógyászat, jóga, horoszkóp, keleti meditációk, akupunktúra, agykontroll és lehetne sorolni) aminek nem is érzik igazán a súlyát, veszélyét, s valóban darabokra hullik sokaknak az élete, amikor már nyakig benne van. A halál gyümölcsét vetjük az életünkbe és azt is aratjuk. De nem kell, hogy ez így legyen! Lehet az ember életében változás? Nem kell ennek így lennie? Nem! S

ezért szeretnék beszélni az élet gyümölcséről. Arról, hogy az ember életében lehet változásról beszélni. Hogy élhet a kegyelem hatalma, védettsége alatt. Hogy lehet ebben az életben olyan gyümölcsöket teremni, amely Isten dicsőségére vannak, és embertársaink javát szolgálják. Erről is ír Pál a Galatákhoz írott levelében: „²²**A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békeség, türelem, szívedesség, jóság, hűség,** ²³**szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény.** ²⁴**Akik pedig Krisztus Jézuséi, a testet megfeszítették szenvedélyeivel és kívánságaival együtt.** ²⁵**Ha a Lélek által élünk, akkor éljünk is a Lélek szerint.**” Gal 5,22-25. Mennyivel másabb lenne az ember élete, házassága, mennyivel másabb lenne magyar társadalmunk, ha ezek a gyümölcsök valósággal ott lennének az ember életében. Ha szavainkat, gondolkodásunkat, tetteinket a szeretet, a békeség, a jóság, a hűség járná át. Ha a Krisztusban kapott új élet lenne mindennek a mozgatórugója! Lehetséges, hogy ilyen gyümölcsöket teremjen az ember? Ige! Jézus Krisztusban! Ehhez Jézus Krisztusra van szüksége az embernek. Csak Őáltala és Benne teremhet az ember ilyen gyümölcsöket. Számomra olyan megrá-

zó volt Müller György életét olvasni. Ő a XIX. században élt Angliában. Az ő nevéhez fűződik sok ezer, tízezer árva gyermekről gondoskodott, nevelt fel, adott számukra reményt. Azonban ez a Müller György nem ilyen ember volt. Fiatal korában élete súlyos válságba került. Csalt, lopott, sikkasztott, még börtönben is ült. Kicsapongó, bohém élete miatt édesapjának szíve szakadt meg, tört össze. Aztán egyszer eljutott egy igei alkalomra, ahol Jézus Krisztusról halott, az ő bűnbocsánatáról, arról, hogyan lehet új élete, s ezt az új életet megragadta, elfogadta bűneire a bocsánatot és attól a naptól kezdve a kegyelem hatalma alatt élt. Jézusnak szánta az életét. Ő pedig csodálatos módon használta őt. Árvaházakat alapított és gyermekek ezreinek adott reményt a földi élet és a Krisztusban kapott új élet kezdéséhez. 42 országban hirdette a Jézusról szóló örömhírt, az evangéliumot. Mennyi ilyen példát sorolhatnék fel, s mennyi ilyen áldott életű ember él ma is? Így lehet hatalmas változás egy ember életében. Ezért beszélünk Jézusról és hirdetjük a változás, a Krisztusban kapott új élet gyümölcseit. Úgy gondolom, nem mindegy, hogy milyen gyümölcsei vannak az életünknek! A halál vagy a Krisztusban

kapott új életnek a gyümölcsei láthatóak az életünkön. „Meg vagyunk-e elégedve” a halálnak a gyümölcseivel, vagy vágyunk-e arra, hogy azokat a gyümölcsöket teremjük, amelyekről az Ige beszél. Ha igen, akkor Krisztusra van szükségünk. Arra, amit Ő kínál az ember számára! Ezért fontos, hogy a Krisztusban kapott új életben Krisztus áll a középpontban, Róla szól minden, körülötte forog minden!

Amikor az elején arról beszéltem, hogy mekkora különbség van a hívő és a nem hívő ember között, akkor arra utaltam, hogy a kétféle ember életének más és más a mozgatórugója. A Krisztusban hívő ember az örök élet perspektívájából nézi az életet és él ezen a földön. Az örök élet pedig az – ahogy az Ige mondja – „**3** **hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.**” Jn 17,3. Mert Őbenne van új élet, Őbenne van az életnek a gyümölcse, Őbenne van bocsánat és örök élet. Ezért van szükségünk Jézus Krisztusra!

Ámen!